

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708763230176/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Skyggen saa' paa ham. Det var et Blik, som af en Hund mod sin Herre, en Kvinde mod sin Elsker

Ulf! Hvem er den Edith? –

Edith – det er Edith! Der er ikke mer at sige til den Ting!

Sidste Verslinje duer ikke! –

Ulf! Jeg giver en Landauer idag – jeg gør Fest for Dig! ...
Jeg!

Du gør bare ingen Dumheder, vil jeg haabe! Ah! det er din Maanedsdag Soit! Vil Du have den Kladde?

Skyggen kastede sig over Papiret, som en Maage over en Fisk – stoppede det i Lommen – vilde lukke Frakken over det – opdagede at Knappen manglede – smilede stolt – slog sig paa det tynde Laar, hvor Portmonnaien raslede med en dump Klang og saa spurgte han, missende med Øjnene, idet Haanden med Diamanten gravede i Skægget:

Ulf! hvorfor har jeg ikke set Dig saa længe? –

Hvad er det for et Spørgsmaal. Skal jeg staa Skoleret for Dig? –

Nej aldeles ikke – bliv nu ikke straks gal i Ho'det! Hvad er det for en Fyr, denne Gerhard? –

Oho! Du er skinsyg, Skygge! Du er den personificerede skind- og benfri Skindsyge! Denne Gerhard er, som Du siger, en Fyr – en meget flink Fyr, tror jeg – meget flinkere end jeg selv – dermed er Alting sagt! –

Skyggen gled tilbage i tvivlende Tavshed. Er der i det hele taget noget Væsen, som kan sættes ved Siden af Dig – undtagen min engelske Broder? syntes Skyggen surmulende at tænke.

Andiamo! sagde Ulf.

Andiamo a la campagna! ekkoede Skyggen.

II

Mellem Tolv og Et – i den lyse Juninat – holdt en Vogn paa Vejen udenfor Gerhards Laage. Der blev raabt af høje Stemmer:

Gerhard! – Henrik Gerhard! vaagn op – kom ud!